

Der ønskes en tilsvarende opstilling over, hvor mange konkrete sager styrelsen har måttet behandle vedrørende statslige myndigheders veto.

Spørgsmål 13:

Endelig ønskes en tilsvarende opstilling over, hvor mange sager der har været i forbindelse med ministerens indkaldelsesbeføjelse og sager vedrørende bebyggelsesprocenter.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålene for planstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Planstyrelsens arbejdsbyrde inden for kommuneplanlovsområdet fordeler sig på forskellige hovedområder. Nogle af de nedenfor nævnte sagstyper journaliseres ikke særskilt, hvorfor en del af de anførte tal under hensyntagen til tidsfristen for besvarelsen ikke bygger på gennemgang af samtlige sager, men er fastsat skønmæssigt på baggrund af stikprøveundersøgelser

Der er i perioden 1980–85 i gennemsnit indgået ca. 1000 *lokalplansager* til styrelsen om året. Omkring 50 pct. af disse har krævet godkendelse af et tilknyttet § 15-rammetillæg. I 1978 overførte planstyrelsen kompetencen til at godkende de »mindre betydende« af disse tillæg til amtsråd/Hovedstadsråd, og i 1984 blev praksis yderligere omlagt, hvorved endnu flere af godkendelsessagerne overførtes til amtsråd/Hovedstadsråd. Planstyrelsen skønner at skulle behandle 85 tillæg i 1985.

I perioden 1980–85 har skønmæssigt mindst 100 af lokalplansagerne om året udløst et veto fra regionplanmyndighed og/eller fra en statslig myndighed. Antallet af vetosager har været stigende siden 1982. Planstyrelsen forbereder ministerens afgørelse, hvis der ikke kan opnås enighed mellem parterne. Styrelsen har hverved skønmæssigt været inddraget i omkring 30 sager om året. De fleste er blevet løst ved styrelsens mellemkomst. Kun omkring 10 sager om året har været forelagt miljøministeren. Vetosagerne – hvor styrelsen altså også har en mæglerrolle – er oftest meget arbejdskrævende.

Indtil der foreligger kommuneplaner, skal § 15-rammetillæg med bebyggelsesprocent større end 110 tiltrædes af miljøministeren. I årene 1980–85 har det skønmæssigt drejet sig om ca. 20 sager om året.

I takt med fremkomsten af kommuneplanerne vil sagerne om godkendelse af § 15-rammetillæg falde bort, hvorimod vetosagerne fortsat skal behandles i planstyrelsen.

Det er planstyrelsens skøn, at antallet af lokalplansager vil være nogenlunde konstant med ca. 1000 om året frem til 1990 med en stigende tendens, hvis bygge- og anlægsaktiviteten stiger.

Første runde af *kommuneplanlægningen* forventes at være gennemført i stort set alle landets kommuner i løbet af 1986. Ca. 70 pct. af kommunerne har endnu ikke en færdig kommuneplan, men hovedparten af kommunerne har nu offentliggjort et forslag. Næsten alle forslag har medført et veto fra amtsråd/Hovedstadsråd. En del af disse sager vil formentlig blive indbragt for styrelsen til forberedelse af ministerens afgørelse.

Planstyrelsen skønnes i 1985 at have forberedt ministerens tiltrædelse af bebyggelsesprocenter større end 110 i 30 af de indbragte kommuneplansager.

Der har i perioden 1980–85 i flere tilfælde været anvendt ressourcer til overvejelser om/anmodninger om at ministeren skulle kalde kommune- og lokalplanforslag ind, jfr. kommuneplanlovens § 10. I respekt af den gennemførte decentralisering er sagsbehandlingen dog indtil videre kun i ganske enkelte tilfælde endt med, at planforslag er kaldt ind af ministeren.

Der er i planstyrelsen siden den første kommuneplans ikrafttræden i 1977 oprettet ialt 202 sager om tillæg til kommuneplaner. Der vil formentlig i takt med fremkomsten af kommuneplanerne ske en stærk stigning i antallet af disse tillæg frem til 1990. En del af tillæggene vil kræve sagsbehandling i styrelsen. Det drejer sig om tillæg, hvor bebyggelsesprocenter over 110 skal tiltrædes af ministeren, hvor der rejses spørgsmål om ministerens anvendelse af »kalde